

Наш передплатний індекс 48783

Землевпорядний Вісник

НАУКОВО-ВИРОБНИЧИЙ ЖУРНАЛ

4 2021

З Великоднем!

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

ГАЛАЙДА Андрій Вікторович,
голова Всеукраїнської аеро-геодезичної асоціації

ДОРОШ Йосип Мирославович,
професор, д. ек. н., чл.-кор. НААНУ,
директор Інституту землекористування НААН України

ЄВСЮКОВ Тарас Олексійович,
д. ек. н., декан факультету землевпорядкування
Нац. ун-ту біоресурсів і природокористування України

ЗІНКОВСЬКА Людмила Миколаївна,
директор ТОВ «Земельний вісник України»

КУЛИНИЧ Павло Федотович,
професор, д. юрид. н., чл.-кор. НАПрН України,
чл. Науково-консультативної ради при Верховному Суді

МАРТИН Андрій Геннадійович,
д. ек. н., чл.-кор. НААНУ, заступник голови ради
Асоціації «Земельна спілка України»

НОВАКОВСЬКИЙ Леонід Якович,
професор, академік НААНУ, д. ек. н.

ПОЛТАВЕЦЬ Анатолій Миколайович,
канд. ек. н., голова правління ВГО
«Асоціація фахівців землеустрою України»

ТОМИЧ Іван Федорович,
голова Союзу українського селянства

ТРЕТЯК Антон Миколайович,
професор, д. ек. н., чл.-кор. НААНУ,
директор Навчально-наукового інституту економіки
природних ресурсів та екології землекористування

ФУРСЕНКО Микола Іванович,
голова Всеукраїнської асоціації громад

ХОДАКІВСЬКА Ольга Василівна,
д. ек. н., заступник директора ННЦ «Інститут аграрної економіки»

ШАРИЙ Григорій Іванович,
професор, д. ек. н., зав. кафедри Полтавського
національного технічного ун-ту ім. Юрія Кондратюка

«Землевпорядний вісник» можна передплатити:

- у редакції — zemvisnuk@ukr.net
тел.: 044-468-21-18, 050-7-000-779
- на сайті ДП «Преса» www.presa.ua
- на сайті ПАТ «Укрпошта» www.ukrposhta.ua
- у відділеннях поштового зв'язку
- у листонош на доставних дільницях

Передплатний індекс 48783

2 ГАРЯЧА ТЕМА

Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ

**НАХАБНО І ЦИНІЧНО У ФЕРМЕРІВ ВІДБИРАЮТЬ
ЗЕМЛЮ, ЯКУ НАДАВАЛИ У ПОСТІЙНЕ КОРИСТУВАННЯ**

6 ВЧЕНІ ПРОПОНУЮТЬ

Андрій МАРТИН, Людмила КОЛЬОСА

**ЗБИТКИ ВЛАСНИКІВ ЗЕМЛІ ТА ЗЕМЛЕКОРИСТУВАЧІВ:
ООНОВЛЕННЯ ПОРЯДКУ І МЕТОДОЛОГІЇ ЇХ ВИЗНАЧЕННЯ**

12 ОБҐРУНТУВАННЯ ВЧЕНИХ

Антон ТРЕТЯК, Валентина ТРЕТЯК, Наталія КАПІНОС

**ПОНЯТІЙНІ АСПЕКТИ І СУТНІСТЬ ТЕРМІНІВ
«ЗЕМЛЕУСТРІЙ» ТА «ЗЕМЛЕВПОРЯДКУВАННЯ»
В УКРАЇНІ**

17 ЧОГО ОЧІКУВАТИ?

**ПАРЛАМЕНТ ПРИЙНЯВ «АНТИРЕЙДЕРСЬКИЙ»
ПРОЄКТ №3774 ЗА ОСНОВУ: які важливі
для власників бізнесу зміни пропонуються?**

18 ДЕРЖГЕОКАДАСТР РОЗ'ЯСНЮЄ

**ПРО ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ
ЗЕМЛЕВПОРЯДНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ
(в тому числі в електронному вигляді)**

19 СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

Олександр КАНАШ

**ІНСТИТУТУ ЗЕМЛЕУСТРОЮ — 60 РОКІВ,
або Як впроваджувалася єдина державна політика
у сфері раціонального використання
та охорони земельних ресурсів,
удосконалювалося нормативно-методичне
і технічне забезпечення землевпорядних робіт**

26 АНАЛІЗ І ПРОПОЗИЦІЇ

Богдан АНДРУШКІВ, Зіновій БЕЗКОРОВАЙНИЙ,
Наталія КИРИЧ, Ольга ПОГАЙДАК, Роман ШЕРСТЮК

**РЕГІОНАЛЬНІ СТРУКТУРИ ДЕРЖГЕОКАДАСТРУ
В УМОВАХ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ
РЕФОРМИ: УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ
(на прикладі розвитку консалтинг-рекомендаційних
послуг у сфері туристично-рекреаційної діяльності
територіальних громад, — функціональні спектри)**

31 ВАШ КОНСУЛЬТАНТ

56 ОФІЦІЙНІ ДОКУМЕНТИ

РЕГІОНАЛЬНІ СТРУКТУРИ ДЕРЖГЕОКАДАСТРУ В УМОВАХ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ РЕФОРМИ: УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ

(на прикладі розвитку консалтинг-рекомендаційних
послуг у сфері туристично-рекреаційної діяльності
територіальних громад, – функціональні спектри)

Богдан АНДРУШКІВ,
доктор економічних наук,
професор кафедри управління
інноваційною діяльністю
та сферою послуг,
Президент Академії
соціального управління,
e-mail: andrushkiv.bohdan@gmail.com

Зіновій БЕЗКОРОВАЙНИЙ,
начальник Головного управління
Держгеокадастру
у Тернопільській області,
e-mail: zinoviybezkor@gmail.com

Наталія КИРИЧ,
доктор економічних наук,
професор, завідувач кафедри
менеджменту та адміністрування
e-mail: nkuruch@gmail.com

Ольга ПОГАЙДАК,
доктор економічних наук,
старший науковий співробітник
науково-дослідної частини
e-mail: pog.ola77@gmail.com

Роман ШЕРСТЮК,
доктор економічних наук,
проректор з економіки
та розвитку ТНТУ,
доцент кафедри управління
інноваційною діяльністю
та сферою послуг
e-mail: romsher85@gmail.com

Тернопільський
національний технічний
університет
ім. Івана Пулюя

Анотація. Засобами соціологічного дослідження вивчено ставлення держави до вирішення проблем розвитку туристично-рекреаційної інфраструктури в умовах об'єднаних територіальних громад. Визначено у цих процесах роль і місце Держгеокадастру, висвітлено окремі розбіжності у поглядах на його діяльність. Наведено приклади та встановлено причини недосконалості управління його регіональними структурами.

Запропоновано удосконалення управління у цій сфері на основі наповнення функціональних обов'язків структурних підрозділів Держгеокадастру, посилення відповідальності за їхню ефективність.

Висвітлено погляди на ці проблеми представників об'єднаних територіальних громад, які неупереджено оцінюють показники розвитку туристично-рекреаційної інфраструктури у контексті соціально-економічного розвитку України. Виявлено окремі причини гальмівних процесів та їхні взаємозв'язки з інтеграційними процесами. Проблема розглядається з державних позицій в глобальних, регіональних розрізах та умовах адміністративно-територіальної реформи. Запропоновано використання науково обґрунтованих підходів до забезпечення, за рахунок згаданих чинників, стабільності у державі та ефективності соціально-економічного розвитку України і територіальних громад відповідно до європейських стандартів.

Ключові слова: Держгеокадастр, туристично-рекреаційна діяльність, інфраструктура, управління, функція, економіка, соціально-економічний розвиток, наука, європейські стандарти.

В умовах адміністративно-територіальної реформи новостворені об'єднані територіальні громади потребують не лише різнобічної підтримки державних інституцій, а й обґрунтованих рекомендацій та консультацій, особливо у сфері ефективного використання ресурсів. При цьому необхідно зазначити, що в цій справі несповна використовуються широкі можливості структурних підрозділів Держгеокадастру.

Як відомо з Вікіпедії, *кадастр* (фр. Cadastre; англ. cadastre; нім. Kataster, Grundbuch n, Flurbuch n)

— упорядкована геоінформаційна система про правове, природне, господарське, економічне та просторове положення об'єктів, що підлягають обліку в системі відповідного рівня управління [Інтернет ресурс].

Кадастри є різновидом інформаційних систем, які мають використовуватися в процесі здійснення державного управління. Кадастровому обліку може підлягати інформація про стан різних об'єктів, а не лише землі, як нині прийнято вважати регіональними органами влади.

Наприклад, державний земельний кадастр — єдина державна система, яка встановлює процедуру визнання факту виникнення чи припинення права власності на земельні ділянки і права користування ними та містить сукупність відомостей і документів про місце розташування та правовий режим цих ділянок, їхню оцінку та ін.

Тим часом в Україні ведуться такі кадастри:

- Державний земельний кадастр;
- Державний водний кадастр;
- Державний кадастр тваринного світу;
- Державний кадастр лікувальних ресурсів;
- Державний кадастр родовищ і проявів корисних копалин;
- Державний кадастр рослинного світу;
- Державний кадастр територій та об'єктів природно-заповідного фонду;
- Державний лісовий кадастр;
- Містобудівний кадастр;
- Національний кадастр антропогенних викидів та абсорбції парникових газів;
- Державний кадастр сховищ радіоактивних відходів;
- Державний кадастр водних біоресурсів;
- Державний кадастр мисливських тварин, що перебувають на території України;
- Державний кадастр природних лікувальних ресурсів;
- Державний кадастр природних територій курортів.

В умовах адміністративно-територіальної реформи значно зростає роль згаданих державних структур, до того ж не лише щодо розв'язання земельних проблем об'єднаних територіальних громад (ОТГ), а й у сфері ефективного використання численних ресурсів, в тому числі туристично-рекреаційних. Власне, перераховані кадастри доцільно звес-

ти до єдиної геоінформаційної системи, основою якої може стати Публічна кадастрова карта України, що створена Держгеокадастром. За відповідних соціологічних досліджень, спрямованих на вивчення ситуації, Держгеокадастр міг би у цій справі зіграти свою неповторну консультативну і рекомендаційну роль. Ці та інші обставини й обумовлюють актуальність та своєчасність означеної тематики.

Характеристика рекреаційно-туристичних можливостей і ресурсів

Як відомо, до реформи в Україні для обслуговування та оздоровлення туристів функціонувало понад 3000 закладів оздоровлення й відпочинку, близько 1400 готелів, мотелів, кемпінгів різних форм власності, близько 4000 транспортних засобів, численні санаторії, профоздоровниці різної відомчої підпорядкованості. Загалом туристичною діяльністю займалися 2500 підприємств, на яких працювало понад 100 тисяч людей.

В свою чергу, рекреація як економічно та ресурсно обґрунтована галузь господарювання має всі підстави посісти в майбутньому одне з провідних місць у структурі не лише регіонального господарського комплексу, а й Національного, особливо в умовах новостворених об'єднаних територіальних громад. Тому сьогодні надзвичайно актуальним є питання вибору напрямів та оптимальної стратегії розвитку туристично-рекреаційної інфраструктури. Успішна реалізація такої проблематики можлива за участі структур Держгеокадастру, розробки ефективної політики її практичного впровадження. Рекреаційна індустрія територіальної громади визначається ре-

сурсними можливостями, що безпосередньо впливають на отримання нових наукових результатів і нових технологій, реалізацію оздоровчих процедур та організацію належного сервісу, підготовку і перепідготовку кадрів, курортного виробництва. Тому рекреацію слід розглядати не лише як сукупність природних ресурсів і технологій, а й як здатність території до розробки, впровадження та передачі нових наукових та технологічних досягнень у лікуванні, обслуговуванні та відпочинку. Організаційно-економічний зміст рекреації полягає в його ресурсних та організаційних можливостях, спрямованих на забезпечення населення ефективними оздоровчими послугами. Рівень розвитку рекреаційної індустрії та організаційна структура визначаються всією сукупністю наявних на території ресурсів, за допомогою яких будуть розв'язані проблеми оптимізації оздоровлення [2].

Таким чином, враховуючи наявний в територіальній громаді ресурсний, природний, економічний, науковий і технічний потенціал, національні традиції, історичні та географічні особливості, необхідно реалізувати стратегічну мету перспективного розвитку території, яка полягає в тому, щоб на основі рекомендацій, наданих функціональними структурами Держгеокадастру, забезпечити як оптимальне їх використання, так і ефективність наявних матеріально-технічних, трудових і інтелектуальних ресурсів.

Основні положення статті і пропозиції щодо вирішення проблеми

Створення ефективної економічної системи ринкового типу забезпечить не лише ефективність використання рекомендацій та матеріальний добро-

бут населення краю, а й виступатиме як стабілізуючий чинник зайнятості населення, формування додаткових джерел надходжень до національного, регіонального та місцевого бюджетів.

В умовах адміністративно-територіальної реформи неочіненною послугою добровільно об'єднаним територіальним громадам можуть стати науково обґрунтовані консультації та рекомендації з розміщення і розвитку туристично-рекреаційної інфраструктури, надані функціональними службами Держгеокадастру.

Тим часом перший заступник керівника Всеукраїнської асоціації сільських і селищних рад Іван Фурсенко у своєму матеріалі «Держгеокадастр як системна помилка», оприлюдненому в мережі Інтернет 24 липня 2019 року, виявляє окремі упущення в роботі вище згаданих служб і наголоси на необхідності перегляду функцій органів державної влади та місцевого самоврядування, перерозподілі повноважень між «центром» і «місцями».

Стаття явно імпонує світоглядним переконанням нашого авторського колективу. Далі у ній йдеться про таке.

На прикладі земельної складової чи не найкраще видно, як відстає нинішній розподіл функцій і повноважень від потреб так званої децентралізації.

Земельна складова децентралізації передбачає, що місцеві громади стануть власниками земель не лише у межах населених пунктів, а й поза ними, і що вони зможуть повноправно розпоряджатися цими землями для наповнення своїх бюджетів, планування та розвитку території, створення робочих місць.

Таким чином, один орган виконує три функції: ведення реєстру, управління державними землями і контроль за їх вико-

ристанням. Між цими функціями насправді є конфлікт інтересів, тому таке поєднання створює велику корупційну складову... Тим часом власне вироблення обґрунтованих рекомендацій з ефективного використання всіх наявних ресурсів, в тому числі туристично-рекреаційних, залишилися за полем зору означених служб.

Саме Держгеокадастру уряд доручив організувати процес передавання аграрних земельних ділянок об'єднаним територіальним громадам. Який результат ми отримаємо, якщо обмежимося лише процесом передавання?...

За офіційними даними, громадам уже передано 2 млн га державних земель. Їхній досвід виявив кілька проблем. Коротко — кому, чому, скільки і в якому стані передано. А ще — з якими повноваженнями громади вступили в розпорядження цими землями.

Автор статті пропонує подивитися на ці проблеми ближче.

Він зауважує, що громаді передаються не «всі державні сільськогосподарські землі за межами населеного пункту», а лише частина — так звані сформовані ділянки. Формує їх Держгеокадастр. За яким принципом він їх обирає? Жоден закон це не регулює...

Частина переданих громадам ділянок перебуває в оренді. Це спричиняє принаймні дві проблеми.

Перша — орендар не давав згоди на зміну власника, як це передбачено законом про оренду, і може оскаржити таке передавання в суді.

Друга — немає механізму розірвання договору оренди органами місцевого самоврядування, навіть якщо орендар порушує його умови. Це можна зробити лише за згодою орендаря, а громади можуть ініціювати розірвання через суд.

Не всі передані ділянки належно оформлені і зареєстровані у кадастрі. Хто має платити за розробку технічної документації — не зрозуміло...

Громадам не передані функції розпорядження цими землями та контролю за їх використанням. Вони лишаються там, де й були, в Держгеокадастрі, а це унеможливорює повноправне їх використання громадами [Інтернет ресурс].

Тобто ділянки передали, але повноцінно користуватися всіма ділянками, в силу відомих причин, громади не можуть. Крім того, фрагментарне передавання земель, так звана шахматка, не дозволяє громаді цілісно бачити свою територію і здійснювати її просторове планування на перспективу.

Мова має йти про передавання не «сформованих ділянок», а всіх земель державної власності за межами населених пунктів, окрім деяких винятків.

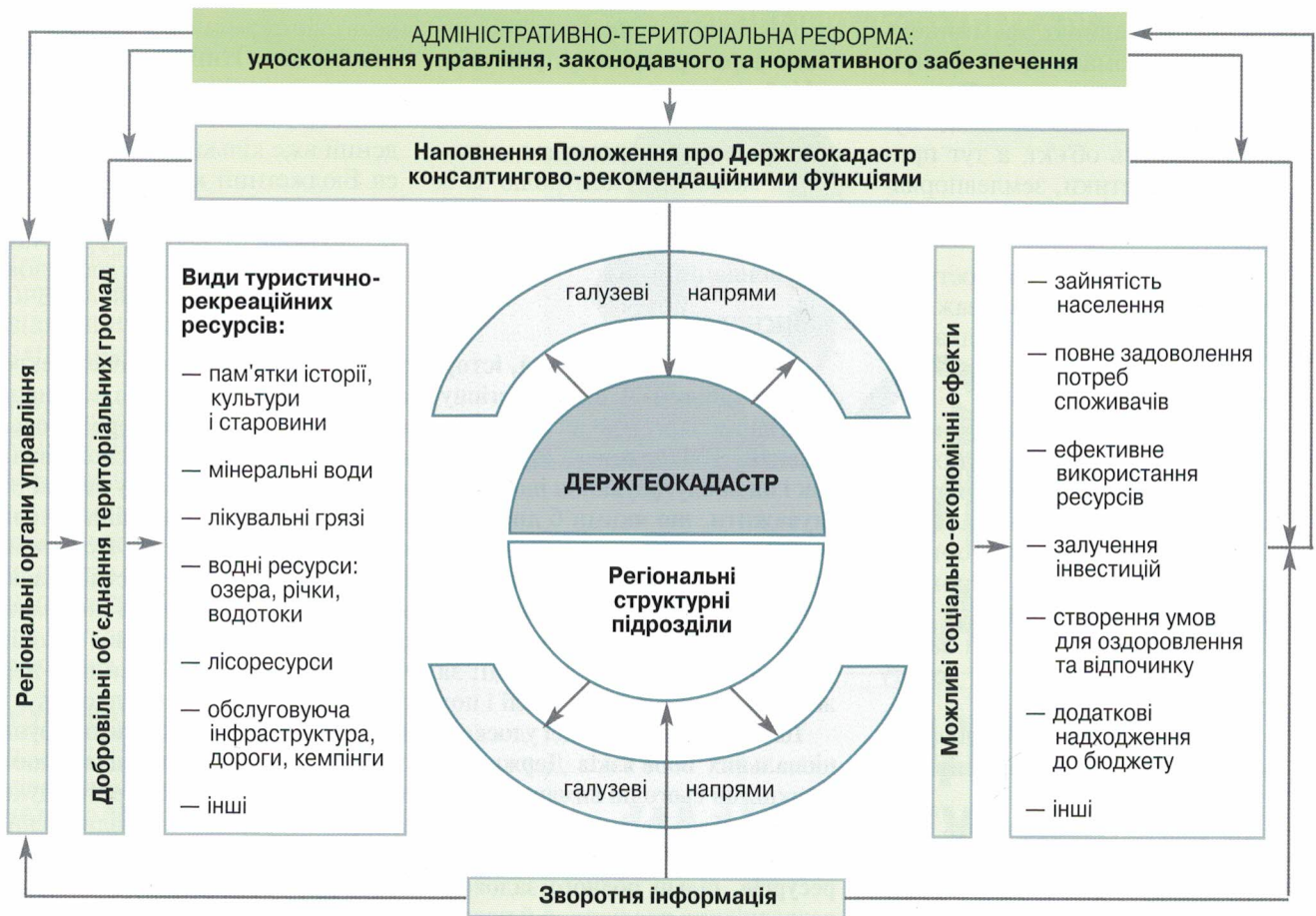
Який вихід? Мусить бути не урядова постанова, як зараз, а закон, який уніфіковано визначить, що громадам належать усі землі за межами населених пунктів.

Йдеться не лише про землі сільськогосподарського призначення, а й про землі лісового та водного фондів, за винятком об'єктів загальнонаціонального значення. З використанням лісів та водних об'єктів аналогічна ситуація: якщо їх не передають, це означає, що зиск отримує не громада, а хтось інший.

Примітка. Витримки зі статті є видом матеріалу, який відображає винятково точку зору автора. Вона не претендує на об'єктивність та всебічність висвітлення теми, тим більше ракурс, про який йдеться у нашому випадку. Його точка зору стосується переважно земельних проблем і може не збігатися з точкою зору авторів цієї статті.

Рис. 1

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНСАЛТИНГОВО-РЕКОМЕНДАЦІЙНОЇ ФУНКЦІЇ ДЕРЖГЕОКАДАСТРУ

Тим часом, на нашу думку, удосконалення переліку функцій Держгеокадастру має передбачати їхнє наповнення у сфері ефективного використання всіх наявних, в тому числі і туристично-рекреаційних ресурсів та можливостей, серед яких всебічне консультування і вироблення рекомендацій з розміщення туристично-рекреаційної інфраструктури за показниками наявності на об'єднаній території, крім пам'яток історії, культури і старовини, певного типу мінеральних вод, лікувальних грязей, глини, лісів, озер та інших суб'єктів туристично-рекреаційної зацікавленості тощо.

Загалом організаційний механізм забезпечення консалтингово-рекомендаційної функції Держгеокадастру можна було б представити відповідною схемою (див. Рис. 1).

Таким чином, системна помилка децентралізації полягає не лише у не повних функціях Держгеокадастру, а й у тому, що значними площами земель та інших ресурсів розпоряджаються не громади, а центральні органи державної влади. Держгеокадастр на сьогодні є одним з органів, набір функцій якого не здатен якісно забезпечити процес децентралізації та ефективність використання територіальних ресурсів.

Справді, в Україні є чимало державних органів, інтереси яких присутні на територіях громад. Аграрні землі перебувають в управлінні Держгеокадастру, промислові землі — в управлінні облдержадміністрації (ОДА), землі лісового фонду — в Лісгоспу та Мінінфраструктури. Крім того, є архітектура, охорона культурної спадщини, Міноборони, води ін.

Чому, наприклад, мисливське господарство на території громади належить центральному органу влади? Чому доходи від нього йдуть у центр? Де тут інтерес місцевого жителя та можливості управління ресурсами для місцевого самоврядування?

Частина центральних органів ще й утаємничує свою інформацію, хоча це не завжди пов'язано з державною таємницею. Виходить, громада щось планує, вкладає кошти в розробку документації, навіть починає будувати якийсь об'єкт, а тут приходять енергетики, землевпорядники і кажуть: «Не можна, бо тут кабель чи труба».

Інформація має бути доступна громадам. Це ще одна важлива складова децентралізації, яка підвищує інвестиційну привабливість території.

Часто говорять про спроможність громад. Мовляв, у них нема кваліфікованих кадрів, тому нехай все буде у центральних, обласних чи районних органів влади. Проте якщо у громади будуть кошти, то будуть і кваліфіковані фахівці. Більш забезпечені зможуть взяти на роботу кращих працівників.

Закон про децентралізацію був ухвалений понад півтора року тому.

На сьогодні, зауважують спеціалісти, слід ухвалити пакет законопроектів у новій редакції, а не постійно вносити зміни в

Земельний кодекс України та закони «Про місцеве самоврядування», «Про місцеві державні адміністрації», «Про адміністративно-територіальний устрій» та ін.

Цей пакет має врегулювати питання передавання земель та інших ресурсів громадам, створення механізмів контролю за їх використанням, доступу до інформації та вироблення певних рекомендацій.

Висновок

Природно-ресурсний, історико-культурний та туристично-рекреаційний потенціал регіону (територіальної громади) в поєднанні з вигідним географічним положенням є досить вагомою передумовою розвитку і відпочинку, орієнтованому як на внутрішнього споживача, так і на обслуговування іноземного туриста. У цьому зв'язку необхідно зауважити, що якими б добрими не були створені рекреаційні умови, зони відпочинку, лікування та інше, інфраструктура не буде мати успіху, якщо не буде розвиватися її економіка з усіма її стабілізуючими похідними фінансової системи; успішним залученням іноземних інвестицій та зарубіжного капіталу; створення чітких діючих законів, з довготривалим терміном дії; залучення до спільної справи всіх державних служб, в тому числі і потужної системи Держгеокадастру.

Тож впровадження ідеї удосконалення управління та наповнення функціональних обов'язків Держгеокадастру консалтинг-рекомендаційними функціями сьогодні вимагає наукових обґрунтувань у цій сфері та наукових розробок. Такі заходи, безумовно, сприятимуть не лише підвищенню ефективності використання наявних на території об'єднаної громади ресурсів, більш повного задоволення потреб населення в туристично-рекреаційних послугах, а й покращенню їхнього фінансового стану.

Література

- Андрушків Б.М., Основи менеджменту: методологічні положення та прикладні механізми: Підручник для студентів та викладачів економічних спеціальностей вузів / Б.М. Андрушків, О.Є. Кузьмін. — 2-е видання, перероблене та доповнене. — Тернопіль: Лілея, 1997. — 292 с.
- Андрушків Б.М., Кирич Н.Б., Мельник Г.Х. та ін. Стратегія розвитку адміністративного району. Тернопіль: ФОП Паляниця В.А., 2017 — 456 с.
- Данилишин Б.М., Микитенко В.В. Феноменологічні альтернативи економічного зростання України / Данилишин Б.М., Микитенко В.В. // У 2-х т. — Т.1. — К.: ЗАТ «Нічлава». — 2008. — 336 с.
- Данилишин Б.М., Микитенко В.В. Макросистемна еволюція української економіки / Данилишин Б.М., Микитенко В.В. // У 2-х т. — Т.2. — К.: ЗАТ «Нічлава». — 2008. — 210 с.
- Туризм України: економічні та організаційні механізми розвитку / Андрушків Б.М., Слободян П.М., Ткаченко Т.І. ін. — Тернопіль: Терно-граф, 2009, — 975 с.
- Інноваційна політика: навчальний посібник / Б. М. Андрушків, Ф. В. Боршняк, Ю. Я. Вовк та ін.; за заг. ред. Б. М. Андрушківа. — Тернопіль: ТзОВ «Терно-граф», 2012. — 484 с.
- Кирич Н.Б. Організаційні механізми реалізації стратегії підвищення фінансово-господарської стабільності підприємства // Матеріали Х наукової конференції ТДТУ імені Івана Пулюя, Тернопіль, 17-18 травня. — Тернопіль: ТДТУ, 2006. — С. 249.
- Кирич Н.Б. Особливості управління техніко-економічними факторами стабілізації виробництва на сучасному етапі // Галицький економічний вісник. — 2006. — № 2 (9). — С. 33-38.
- Кирич Н. Б. Стабільність виробництва та фінансова стійкість господарських структур — необхідна умова інтеграції України до ЄС: Тези доп. Міжнар. наук. конф. // Разом в Європі: маркетингові стратегії регіонального розвитку: 36. наук. праць Терноп. інституту соц. та інф. технол. — Тернопіль: ТІСІТ, 2005. — С. 35-36.
- Кирич Н. Б. Сталый розвиток та фінансова стійкість господарських структур регіону — необхідна умова інтеграції України до ЄС: Тези доп. Міжнар. наук. конф. // Разом в Європі: регіональні стратегії формування економіки знань в умовах євроінтеграції: 36. наук. праць Терноп. інституту соц. та інф. технол. — Тернопіль: ТІСІТ, 2006. — С. 193-201.
- Кирич Н. Б. Теоретичні та прикладні механізми управління стратегією підвищення господарсько-фінансової стабільності підприємства / Н. Б. Кирич // Економіка: проблеми теорії та практики. — 2008. — № 3. — С. 136-142.
- Мазур Ф.Ф. Соціально-економічні умови розвитку рекреаційної індустрії. — К.: Центр навчальної літератури, 2005. 96 с.
- Мальська М.П., Худо В.В., Цибух В.І. Основи туристичного бізнесу. — К.: Центр навчальної літератури, 2004. 272 с.
- Про туризм: Закон України // Відомості Верховної Ради. 1995. №31. С.241 (з подальшими змінами).
- «Туризм України: економічні та організаційні механізми розвитку». — Тернопіль, «Терно-граф». — 2008. — 976 с.
- www.ukrstat.gov.ua.
- www.ukraine-travel.com.
- www.dinaatour.com.

Землевпорядний Вісник

НАУКОВО-ВИРОБНИЧИЙ ЖУРНАЛ

У торговельній мережі КУПИТИ «Землевпорядний Вісник» НЕ МОЖНА!

ТИРАЖ ЖУРНАЛУ ОБМЕЖЕНИЙ – ДРУКУЄТЬСЯ ЛИШЕ НА ЗАМОВЛЕННЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!
Тож передплачуйте видання заздалегідь!

ЗРОБИТИ ЦЕ МОЖЕТЕ:

- через мережу «Онлайн-передплата» на сайті www.ukrposhta.ua
- на сайті ДП «ПРЕСА» <http://presa.ua/>
- у відділеннях поштового зв'язку
- у листонош на доставних дільницях.

ЗВЕРТАЙТЕСЯ БЕЗПОСЕРЕДНЬО І В РЕДАКЦІЮ.

Хочете отримувати журнал з червня – замовте у нас рахунок і оплатіть його до 14 травня.
Цікавить передплата на інші місяці – скористайтеся інформацією, що у таблиці:

Термін отримання журналу з:	Оплату здійснюйте до:
липня	14 червня
серпня	14 липня
вересня	14 серпня
жовтня	14 вересня
листопада	14 жовтня
грудня	14 листопада

**ПЕРЕДПЛАТНИЙ
ІНДЕКС
ЖУРНАЛУ**

48783

**ЗА ДОДАТКОВОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ
ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО РЕДАКЦІЇ:**

Наша поштова адреса: 04080 Київ, вул. Кирилівська, 105

Контактні телефони: 044-468-21-18, 067-442-33-09,
050-700-07-79, 098-60-29-246

Вебсайт: zemvisnuk.com.ua